

LA HISTÒRIA DE L'HIPOPÒTAM TRIST

Arne Norlin/ Lena Anderson

Hi havia una vegada un
hipopòtam que es
considerava l'animal més
avorrit i més inútil de tots
els animals de la terra.
No faig res d'interessant.
Només menjo, em banyo i
dormo.
Només he vist aquesta bassa
i res més.
Per esmorzar menjo joncs,
per dinar menjo joncs i per
sopar torno a menjar joncs.
I cada vespre dormo en el
mateix forat al mig del fang
que hi ha al voltant de la
bassa.
Els hipopòtams som els
animals més desgraciats.
Per què no puc fer coses
excitants com els altres
animals?

Voldria passejar lluny com la zebra

Voldria tirar-me aigua com l'elefant.

Voldria caçar i rugir com el lleó

Voldria mossegar com el cocodril

Voldria menjar les capçades dels arbres com la girafa.

Voldria caminar silenciosament com el leopard.

I sobre tot no voldria ser mai més un hipopòtam avorrit en una bassa avorrida. Així que va sortir de l'aigua i va començar a caminar.

Els altres animals van veure com l'hipopòtam se n'anava cap a la sabana i es van espantar. L'hipopòtam fora de la bassa? Qui es menjarà els joncs i qui mantindrà neta la bassa, de manera que tots els altres animals puguin anar-hi a beure? L'hem d'aturar, va dir el ximpanzé.

Sí, l'hem d'aturar, va dir el cocodril i va mossegar la cua de l'hipopòtam, però aquest li va fúmer una bona mossegada i va deixar el cocodril enrera

L'hem d'aturar, va dir la girafa i es va travessar al mig del camí davant de l'hipopòtam, però aquest va saltar i va notar com el vent calent li acaronava l'esquena

*L'hem d'aturar, va dir l'elefant i va ruixar amb
aigua l'hipopòtam, però això li va agradar, ja que la
seva pell s'assecava amb tant sol*

L'hem de parar, va dir el lleó i va rugir tant fort com podia: Vraaoooouuu! Però l'hipopòtam va rugir també: Moaauuaa!

*L'hem d'aturar, va dir
la zebra i ba arrencar a
córrer amb el seu
ramat, però
l'hipopòtam va passar
pel mig de totes elles*

L'hem d'aturar va dir el rinoceront i es va posar al mig del pas de l'hipopòtam i va fer cara de pocs amics, però l'hipopòtam va esbufegar de ràbia i va continuar el seu camí

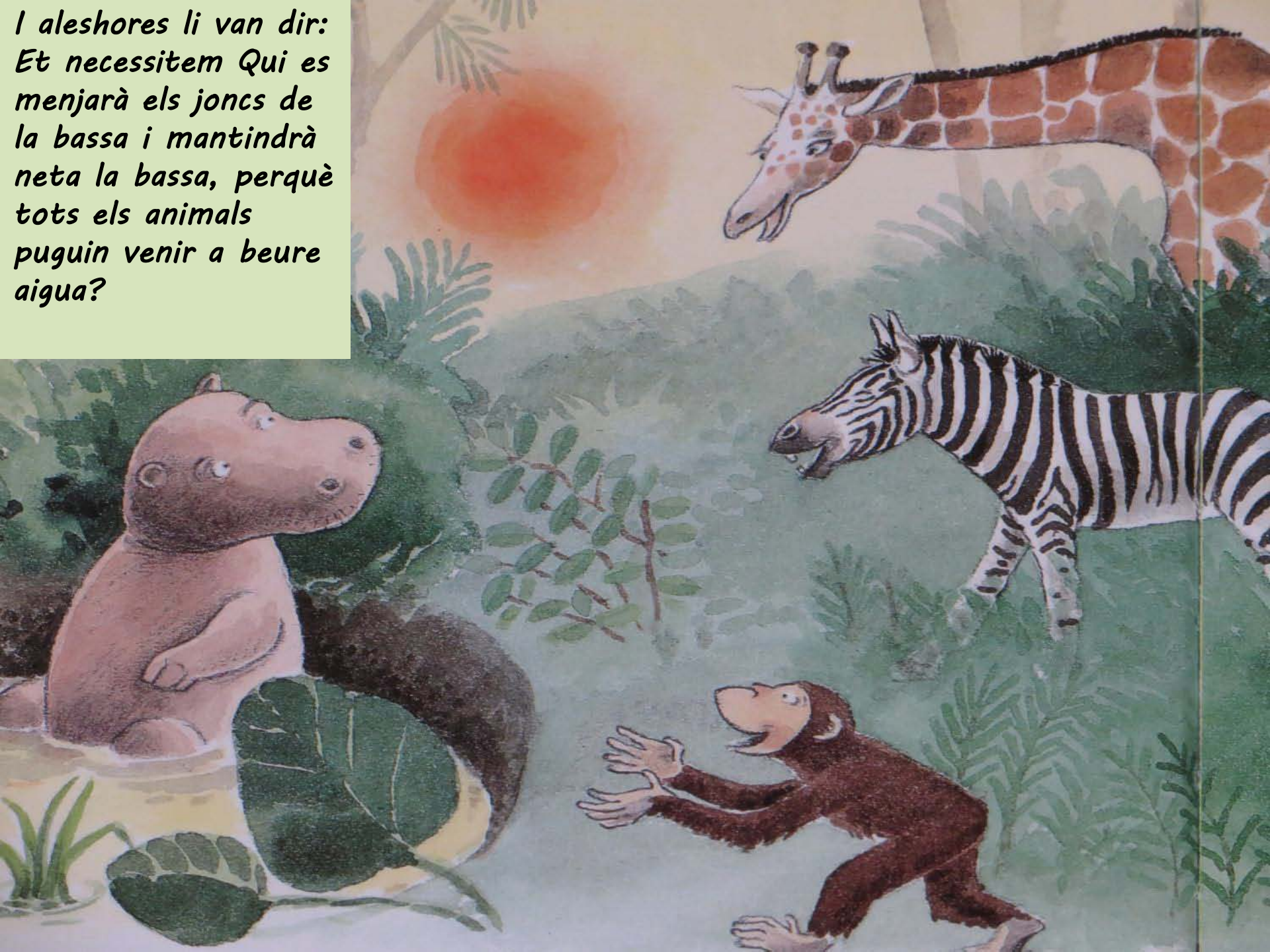
*L'hem d'aturar, va dir el
ximpanzé i va llençar un coco
al cap de l'hipopòtam, però
aquest es va pensar que
l'havia picat un mosquit*

Els animals es van adonar que cada un per separat no aconseguirien res de res i van decidir ajuntar-se per aturar l'hipopòtam i entre tots el van tornar a la seva bassa

*I aleshores li van dir:
Et necessitem Qui es
menjarà els joncs de
la bassa i mantindrà
neta la bassa, perquè
tots els animals
puguin venir a beure
aigua?*

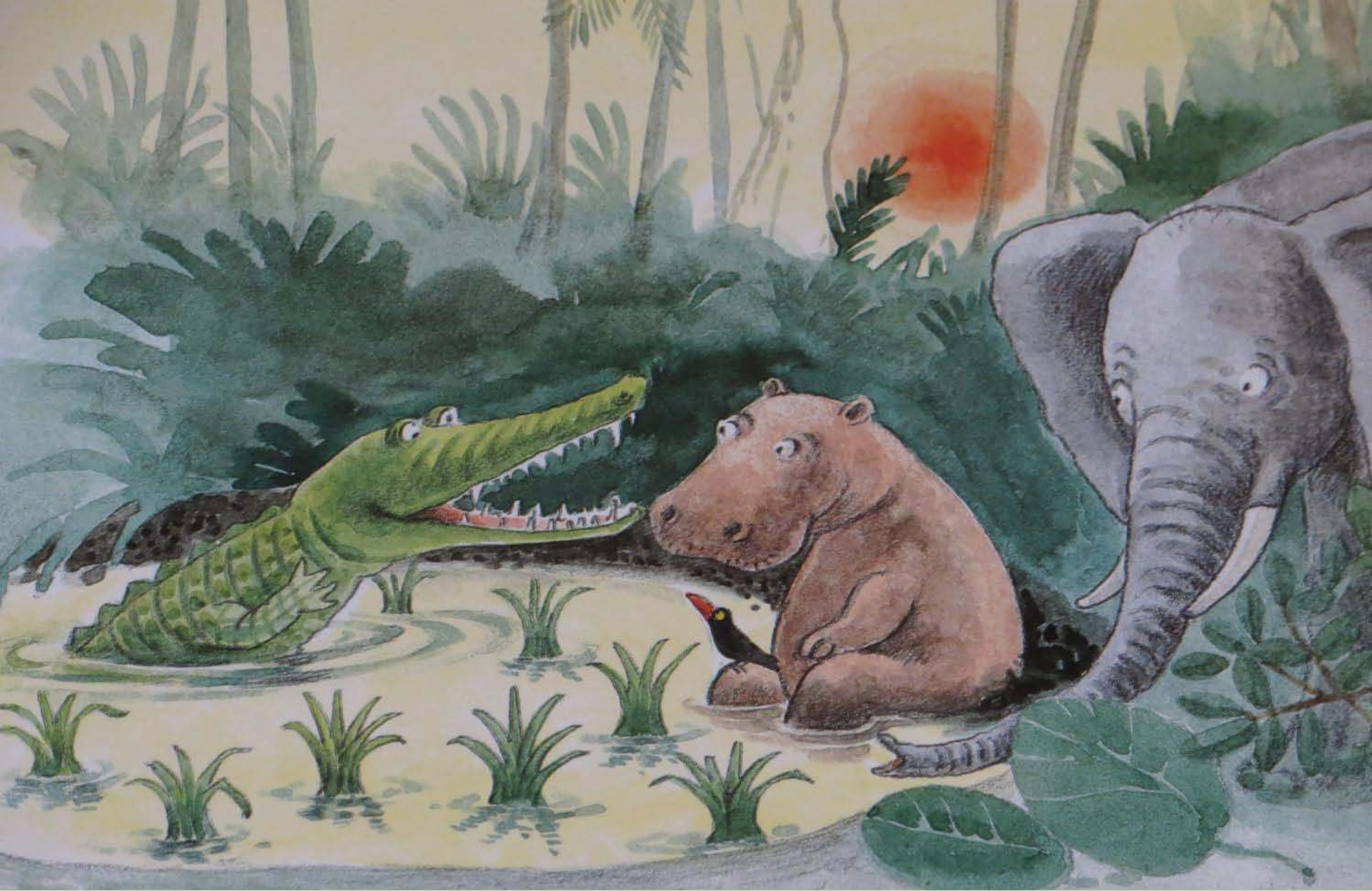

*El lleó li va dir: quan vulguis vindré a rugir
aquí.*

*La zebra li va dir: quan ploqui, ens podràs
acompanyar per la sabana*

*El cocodril li va dir: si he de ser sincer, mossegues molt bé!
L'elefant li va dir: ben mirat, per què vols ruixar-te amb aigua, si t'estàs tot el dia dins de la bassa?*

La girafa li va acostar la capçada d'un arbre i quan l'hipopòtam es va menjar aquelles fulles, no li van agradar gens i preferia els joncs de la bassa

Aleshores, l'hipopòtam estava al mig de la bassa i les seves grosses dents van brillar amb el sol

Es va estirar en el fang i es va remullar la pell seca amb l'aigua de la bassa i va pensar tres coses:

- *Qui viu en una bassa no està mai sol*
- *Els meus amics em necessiten*
- *Els altres animals pot ser que facin coses molt excitants, però no n'hi ha cap que es mengi els joncs com jo*

I per ensenyar el que volia dir, l'hipopòtam va agafar un bon grapat de joncs frescos amb la seva boca ben a prop de la vora de la bassa